

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 4. De permutatione beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

CAP. IV.

De Resignatione beneficiorum.

SUMMARIA.

*V*a autem beneficia renuntiatione facta ex causa permutationis, quae potest fieri etiam exprimendo Episcopo, quod renuntiant ex ista causa, num. 1. & 2. & num. 1. referuntur agentes de materia permutationis beneficiorum, quamvis non debeant, nisi permutantibus conferri, num. 3. Adeo ut non solum expectantia, sed nec optio permutationis effectum impediatur, numero 4.

Cum beneficium valet renuntiatione facta, ex causa permutationis non potest ad illud redire renuntians, sine noua collatione, etiam si permutatio non sequatur, seu non teneat, nec habeat effectum, num. 5. Quamvis contra teneant alij relati, num. 6. Nempe, quod si permutatio non habuit effectum, permutantes possunt redire ad sua beneficia, absque noua collatione, quorum opinio tantum procedit in permutatione facta in manibus, Papa, nisi quando culpa eorum non habet effectum, n. 7. & seq. ubi ponitur decisio Rotae. Et ratio est, quia in permutatione facta coram Papa, si non habet effectum, ius non abdicatur a resignante, sicuti in resignatione in fauorem, & conditionali, n. 9. Non tamen potest, quis redire ad beneficium a se dimissum, ex eo, quod conpermutans decesserit ante factam ei collationem, quamvis superstes, cui fuit collatum beneficium conpermutantis, possit utrumque retinere illo decedente ante ipsius resignationem, numero 10.

Possunt omnia beneficia libere permutari, n. 11. non solum habita in titulum, sed etiam commendam, n. 12. Sed cum beneficia commendata sint affecta, non potest eorum permutatio fieri, nisi coram Papa, n. 13.

Et procedit etiam si pro duobus unum commutetur, si nihil aliud obstat, numero 14. & etiam si nondum adepti sit possessio, nam habens ius in re, non tamen possessionem, potest cum alio permutare, numero 15.

Permutatio solum fieri potest de beneficiis propriis, n. 16. Et sic non potest fieri de iure ad rem, n. 17. nec de pensionibus, n. 18.

Si unus ex permutantibus non habet ius in beneficio, non valet permutatio contra Gambardum, & a fortiori non valet permutatio facta cum beneficio siclo, numero 19.

Si duo litigarent super aliquo beneficio, etiam ab uno ex illo possesso, non posset coram Ordinario, ex causa concordiae fieri permutatio illius cum alio beneficio, numero 20.

Non valet permutatio pro tertio, n. 21. & debet esse inter duos, non triangularis, vel quadrangularis, numero 22.

Ita demum beneficia possunt permutari, si cui unita non sint, nam beneficia unita permutari non possunt, n. 23. Quod potest intelligi primo de beneficiis unitis postquam unio sortita est effectum, n. 24. Sed beneficium unitum capitulo potest permutari cum alio Petri, ut hoc uniat capitulo, & illud conferatur Petro, & c. n. 25. Et beneficia unita videntur posse permutari inter se, n. 26.

Secundo potest intelligi de beneficiis unitis, antequam unio sortiat effectum, quae etiam permutari non possunt, n. 27. non solum coram ordinario, sed etiam coram Papa: nam effectus unionis non tollitur per prouisio-

2. Tom.

nem Papa subsequenter, nisi sit facta motu proprio, n. 28. & nisi permutatio, seu resignatio in fauorem fiat coram Papa cum narratiua unionis: nam tunc videtur suspendi pro illa vice, etsi non sit derogatum regule de iure quasito, n. 29. Et in resignationibus, seu permutationibus solet dari suspensio unionum, suspensionum, & aliarum gratiarum, n. 30. Et sic procedunt declarationes S. Congregat. adductae, numero 31.

An facta resignatione ex causa permutationis, seu in fauorem, non facta mentione, seu suspensione unionis, statim subintret unio, a n. 33. resoluitur negative, nisi sit facta scienter, quamvis in resignatione statim subintret: iuxta quae accipitur declarat. S. Cong. adducta, & c.

Ista procedunt in unione de beneficio certo, seu beneficiis certis, per quam acquiritur ius ad tale beneficium, saltem ad rem, n. 37. Vnio vero de beneficio primo vacaturo non capit beneficium resignatum ex causa permutationis, seu in fauorem, n. 38.

Et praedicta de plano procedunt in unione de beneficio, seu beneficiis certis simpliciter facta: unio vero de beneficiis etiam certis per cessum vel decessum facta non videtur habere locum in beneficiis resignatis in fauorem, sed intelligi de cessu simplici, nisi diceretur per cessum etiam in fauorem, num. 39. nam beneficia resignata ex causa permutationis, seu in fauorem, non dicuntur vacare ad effectum, ut alteri conferri possint, & c. numero 40. Sed verius est, non valere talium beneficiorum resignationem in fauorem, seu ex causa permutationis, nisi facta mentione, & suspensione unionis, num. 41. & seq. ubi ponitur decisio Rotae: & si facta esset scienter, intraret statim unio, numero 43.

Permutatio debet fieri ex causa, nam ad eam iusta causa requiritur, quam Episcopus disquirere, & cognoscere debet, n. 44. An debeat fieri ex causa necessitatis, seu utilitatis Ecclesiae, an vero possit fieri ex sola expedientia, & utilitate personarum, a n. 45. Resoluitur posse fieri ex expedientia, & utilitate personarum, quae redundat in utilitatem Ecclesiae, quamvis ad hoc ut superior teneatur admittere permutationem, requiratur causa necessitatis, vel magna, & euidentis utilitatis Ecclesiae.

Permutatio facta absque ulla causa iusta, quae saltem redundet in utilitatem Ecclesiae, & ad eam saltem reducere pertineat, nulla est, si coram inferiore a Papa fiat: sufficeret tamen causa ex parte unius permutantium modo ex parte alterius non sit in damnum Ecclesiae considerabile, n. 49. Quod maxime procedit siante const. 58. P. V. verum ad hoc, n. 50. ex qua, in illa const. 42. eiusdem, beneficia sic permutata coram ordinariis, absque iusta causa, manebunt tanquam vacantis reservata, & admiens suspensius, numero 51.

Non praesumitur in dubio permutatio facta ex iusta causa, nec creditur ordinario dicenti se facere illam iusta de causa, nisi probetur illa si non est facta cum causa cognitione, numero 52. Quamvis contrarium teneant Bellamera, & Ancharran. cuius sententia procedit, quando ordinariis in ipsa permutatione enuntiaret adhibuisse causa cognitionem, numero 53. Et pro praedicta doctrina fuit, quod cum regula sit, permutationes beneficiorum de iure fieri non posse, qui dicit fuisse factum ex causa, quo limitatur regula, debet probare causam, & c. numero 54. Facti etiam, quod assertioni iudicis non statim su-

AA 2

per causa, sine qua actum facere non potest, numero 55.

Permutatio debet fieri auctoritate superioris: & licet clerici inter se tractare de permutando valeant, per se tamen permutare beneficia nullo modo possunt, in. 56. alias permutatio propria auctoritate facta erit simoniaca, & sic nulla, num. 57. Et sua beneficia perdunt, qui ea sic permutant, quia illis priuantur per sententiam, n. 58. Ino ex Extravag. cum detestabile, de simonia, videntur illis priuari ipso iure, & incurrere excommunicationem, contra aliquos, n. 59.

Superior hic intelligitur non solum Papa, sed etiam Episcopus, n. 60. Et etiam coram Legato a latere possunt fieri permutationes, licet secus si non sit de latere, numer. 61.

Improbatur Flaminius Parisius dubitans, an hodie Episcopi possint admittere permutationes beneficiorum, quia dicta constitutione 58. Py V. vers. adhuc expresse id conceditur ordinariis, & c. a num. 62. Et cessat iam dictum Mandosii, quod permutationes in manibus Pape tantum fieri poterant ex alia bulla Py V. n. 64.

Quid sit faciendum, quando beneficia, qua permutantur, sunt in duobus diocesis, remittitur ad glossam in capit. i. de rerum permutatione in 6. verb. collationem, & ibi Doctores, numer. 65 & sententia gl. est communiter approbata, quam sequuntur relati, nu. 66.

An in permutatione beneficiorum inaequalium in valore coram ordinario possit auctoritate ipsius reservari pensio, seu refundi pecunia ad coequandas fructus, remissive, n. 67.

Episcopo inferior non potest permutationi auctoritatem prestare contra Sylvest. numero 68. & seq. nisi iurisdictionem haberet Episcopalem, aut id praescripisset, numero 70. Nec Episcopus habens ius conferendi beneficium in aliena diocesi, potest admittere resignationem illius, etiam ex causa permutationis, nu. 71.

Requiritur in permutatione consensus illorum, ad quos collatio, electio seu praesentatio pertinent, quamvis Episcopus totum debeat expedire, & c. n. 72.

An requiratur consensus omnium habentium eligere, praesentare, vel conferre, an vero sufficiat consensus maioris partis, remissive, n. 73.

Nec etiam vicarius Episcopi potest permutationes expedire, nisi mandatum habeat speciale, numero septuagesimo quarto.

An Capitulum sede vacante possit permutationis auctoritatem prestare a numero 75. Resolvitur posse, nisi beneficium spectaret ad provisionem Episcopi soli, sine capitulo, quamvis alij aliter teneant. Sed si Episcopus admisisset resignationem ex causa permutationis de beneficiis ad eius collationem spectantibus, & antequam conferret decederet, posset Capitulum illa compermutantibus conferre, numero 81.

Nec etiam Episcopus potest permutationem expedire, si beneficia sunt reservata, quorum permutationi solum Papa auctoritatem interponit, numero 82. pro quo allegatur extravagans execrabilis de praeben. vers. inhibentes, sed non multum facit, numero 83. Verum tamen est, quia de beneficiis reservatis inferior non potest se intrudere, & c. numero 84.

Post resignationem, qua in permutatione debet intervenire, a superiori admissam requiritur collatio beneficiorum sic vacantium, n. 85.

An sufficeret, si praesentibus permutare volentibus, & petentibus renuntiationem admitti, & collationem fieri Episcopus dicat placet nobis & permittimus, a numero 86. Resolvitur non sufficere, sed opus esse, quod fiat expressa renuntiatio, & collatio contra Bellam. & c.

Cum coram Papa sit permutatio debent permutantes de aliis beneficiis obtinere, & de qualitatibus beneficii, alias exprimendis mentionem facere, num. 89. & 90. & idem erit in permutatione facta coram Legato, num. 92. Quamvis aliqui teneant contrarium, quia hic non est inpetratio, nec collatio simpliciter facta, sed ob causam permutationis, numero 93, cuius rationem respondetur, numero 94. Nec obstat alia ratio, quod in permutatione collatio non est gratuita, & libera, sed necessaria, nam admissio non est necessaria, numero 95.

Ex ista ratione videbatur, non esse necessariam mentionem obtentorum in provisione de parochiali, qua a Papa sit electio in concursu ab ordinario, nam est illi debita collatio, n. 96. Sicut etiam in institutione praesentati facta a Papa, non est necessaria mentio obtentorum, n. 97. Nihilominus in provisione parochialium praxis, consuetudo, & stylus videtur habere contrarium, n. 98.

In permutatione facta coram Ordinario, non est opus facere mentionem de obtentis, sicut nec in alia provisione ab eo facta, n. 99.

Quia superioris auctoritas fraudis suspicionem tollit, nec delictum praesumendum est, permutationem non in fraudem, sed ex honesta affectione praesensisse credendum est, numero 100. nisi in contrarium vergeant coniecturae, n. 101. Sed coniecturae istae, quas adducunt Doctores citati, militent respectu expectantium, quando erant expectantiae, nunc autem cum non adsint expectantes, quia sunt sublati per Concilium, ista coniectura fraudis permutationum videtur cessare, numero 102.

Vacant etiam ut cap. preced. in princip. diximus, beneficia renuntiatione facta ex causa ex causa permutationis, de qua materia permutationis beneficiorum ultra ordinarios, in tit. de rerum permutatione in Decretal. Sexto, & Clem. sunt tract. Feder. de Senis, & P. de V. Valdis, de Perusio, & Egidij Bellameræ, late etiam scripsit Gambarus super tit. de rerum permutatione in 6. qui omnes habentur in 15 tom. tract. novorum, parte prima, & Rebuff. in praxi tit. de permutatione, & Ioann. Nicol. Gimon. in Enchirid. benef. titulo quinto de permutatione beneficiorum. & Ioann. Nicol. Delphinus de iure patronat. libro secundus ex numero 135. Corra. de benef. i. parte cap. 9. Rotund. benef. ex cap. 31. cum seq. Mandosii de signatura gratis, tit. de permutatione, Barthol. Vgolinus de simonia, tab. i. cap. 27. per totum, D. Anton. in summ. Theolog. p. 3. tit. 15. cap. 3. Sylvest. verb. permutatio 2. & alij Summistae eodem verb. Lessius de iust. & iure, libro 2. cap. 34. dub. 36. & cap. 35. dub. 17. & Suarez de relig. tractat. 3. libro 4. cap. 31. 32. 33. & 34. Azor instit. moralium, par. 2. libro 7. cap. 29. & 30. & Tuschus a conclusio. 303. littera P.

Vacant ergo beneficia etiam renuntiatione ex causa permutationis, quae potest fieri etiam exprimendo Episcopo, quod renuntiant ex causa permutationis, ut constat ex cap. i. de rerum permutat. in 6. & Clem. i. eodem tit. & ibi Imola, Bonif. num. 22. & a num. 87. & Dd. & Petr. de Perusio d. tract. de permutat. benef. ult. p. num. 56. alias 90. Gamb. d. cap. i. de rerum permutat. in 6. num

numero 4. Cerola in praxi Episcopali 2. p. verb. renuntiatio, §. 3. Cechus de benef. & pensio. Eccles. cap. 2. numero 2. vers. 11. & formularium instrumentorum, pag. mibi 334 & ubi ponitur collatio ex causa permutationis.

- 3 Quamvis non debeant nisi permutantibus beneficia, ex ista causa resignata conferri, d. cap. 1. & dist. 4. Clem. 1. Adeo tamen quidem, ut non solum expectatiua, sed nec optio permutationis effectum impediatur, d. cap. 1. Feder. 9. 28. Card. in d. Clem. 1. 9. 16. & Bonif. n. 60. Bellam. d. tract. 7. p. 9. 2. & 12. p. 9. vlt. P. de Perusio late vlt. p. 9. vlt. a. num. 57. alias 92. Gamb. d. c. 1. numero 43. Corraf. d. c. 9. num. 9. Gim. dicens receptam communiter, d. tit. 5. c. 10. num. 3. Ioan. Nicol. Delphinus d. lib. 2. q. 16. a. num. 56. Rota decif. 1. de rerum permutatione, in nouis in addit. nu. 7. Feder. consil. 211. numer. 14. Burlat. consil. 351. num. 6. li. 4. Pet. Greg. de benef. c. 39. num. 4. Flam. Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 20. num. 2. Azor cap. 30. q. 7. & vide Gigan. de pensio. q. 63. numero 4.

Vnde cum beneficium t vacet renuntiatione facta ex causa permutationis, non poterit ad illud redire renuntians sine noua collatione, etiam si permutationis non sequatur, seu non teneat, nec habeat effectum, ita glo. in cap. penult. de rerum permutat. Domin. in d. c. 1. numero 21. & ibi Prob. ad Monach. a. numero 14. Felin. in c. cum venerabilis. num. 11. de excep. & in c. cum ex officio, in fi. de prescrip. Aufser. ad Capellam Tolos. decif. 261. Selua de benef. 3. p. 9. 24. Bellam. d. tract. 11. p. 9. 3. Petr. de Perusio 6. p. ex num. 51. alias 84. Gamb. in d. c. ex num. 62. Rebus. d. tit. de permutat. numer. 11. & 16. & de pacificis posses. numer. 166. alias 145. Corraf. d. 1. p. c. 8. numer. 9. Ioan. Nicol. Gim. mon. d. tit. 5. c. 14. ex num. 5. Ioan. Nicol. Delphin. d. libro 2. q. 6. num. 146. Mascar. de probatio. conclus. 1401. num. 3. & Rota decif. 3. in antiquior. & 9. & vlt. in antiqu. de rerum permutat. & 1. & 4. in nouis eod. tit. & 1. de filiis presbyt. etiam in nouis in fine, quare dicit, quod noua collatio debet fieri per superiorem habentem ad hoc potestatem, & sic per Papam, si beneficia sunt referuata, alias per Ordinarium collatorem, ut inquit Francus statim citandus, casu quo sit necessaria noua collatio: & idem fuit resolutum in illa Gerund. permutationis, coram domino Lita 5. Iulij 1593. supra adducta cap. preceden. num. 20. & est videnda in proposito.

- 6 Quamvis t contrarium teneant Ioan. Andr. & Francus cum aliis, quos refert in d. c. 1. de rerum permutat. in 6. numero 11. Feder. quæst. 8. dicens opinionem Ioan. Andr. æquior, quia per eam vitatur circuitus, & incommoda beneficiorum, & Bonif. in d. Clem. 1. num. 96. & Papaz in additione ad decif. 4. de renunt. in nouis, numero 10. & additio vlt. ad d. decif. 1. de rerum permutat. in nouis, Rosin. de benef. c. 38. & Duare. libro 8. cap. 3. Mandos. d. tit. de permutat. vers. clausula, ut alteri, Flamin. Paris. libro 1. quæst. 14. numero 12. Zauuallos q. 561. a. numero 6. & D. Frechilla in rubrica de renuntiat. numero 51. & de excommunic. 5. art. 2. p. numero 9. qui alios refert, & dicunt, quod si permutationis non habuit effectum, permutantes possunt redire ad sua beneficia, absque noua collatione, & Azor d. capitulo 29. q. 21. & Lessius dist. cap. 34. numero 195.

7 Quorum opinio tantum t procedet in permutatione facta in manibus Papæ, tunc enim si permutatio non habet effectum, potest permutans sine noua collatione redire ad suum beneficium, ut in d. c. 4. de rerum permutat. alias 293. & 2. de renuntiat. alias 67. in 2. Tom.

antiq. & fuit resolutum in causa Salamantina pensionis 8. Iunij 1585. coram D. Bualo nisi quando culpa eius non habet effectum, ut in eadem causa 13. Iunij 1586. & diximus ca. preceden. a. n. 30. quamvis eadem causa 24. Maij 1585. domini fuissent varij, an respectiuitas in permutatione inducat conditionem suspensionum taliter, quod possint redire sine noua collatione, si fiat in manibus Papæ.

Et est t decifio in vna Barchinonen. parochialis 10. Decembr. 1601. coram D. Sacrato, quæ sic ait, Dixerunt domini Ioannem Caluum non cecidisse a possessione beneficii, de quo agitur per resignationem ad fauorem Iacobis, quia resignatio non fuit simplex, sed conditionalis, nempe ex causa permutationis, vnde cum alterum ex beneficiis permutatis non fuit acquisitum Iacobo, resignatio ex cap. non impletur conditionis cessauit, Rota decif. 4. de rerum permutat. in antiq. Guidob. decif. 58. Puteus 158. libro 3. Chisanen. 155. Achilles 10. num. 4. de restit. spoliat.

Et ratio est, quia t in permutatione facta coram Papæ, si non habet effectum, ius non abdicatur a resignante, ut in d. decif. 4. de rerum permutat. & 2. de renuntiat. in antiq. Probus ad Monach. in c. 2. de preben. in 6. n. 29. & Flam. Paris. d. lib. 1. q. 3. n. 49. & 95. sicuti in resignatione in fauorem, & conditionalis, Flam. Paris. d. q. 3. numer. 95. & per totam, ubi id late probat multas decisiones, & auctoritates afferens de resignatione conditionalis, & in fauorem, quod tamen magis videtur de stylo, & æquitate, quam de rigore iuris, quia in huiusmodi resignationibus conditio magis videtur resolutiua, quam suspensiua in rigore. Vnde sicut in renuntiatione conditionalis, & in fauorem, non seruatis conditionibus resignans potest redire sine noua collatione, quia non abdicatur ius ab eo, & resignasse non censetur, Flam. Paris. d. lib. 1. q. 14. a. n. 6. ita in resignatione ex causa permutationis facta coram Papæ.

Ad uerte t tamen quod si duo resignant sua beneficia, ex causa permutationis, & facta collatione vni alter decedat ante factam sibi collationem, superstes non habet regressum ad beneficium a se dimissum, quia quoad eum permutatio habuit effectum, ut per Gongal. ad reg. mensuram. glof. 15. §. 2. a. numero 40. quem vide, quamvis superstes, cui fuit collatum beneficium a compermutante resignatum possit vtrumque retinere illo decedente, antequam ipse suum resignaret, cum per eum non stet, quin permutatio adimpleatur, Rebus. d. tit. de permutat. nu. 28. Lessius d. c. 34. num. 197. & Azor d. c. 29. q. 29. nisi ambo essent incompatibilia, nam tunc mortuo compermutante vacaret beneficium superstitis, tanquam prius ab eo obtentum, aut certe ei dabitur optio, ut dimittat, quod voverit, arg. eius, quod tradit Hoieda de incompatib. benef. 1. p. c. 13. numero 56. & 57. & quod dicitur infra c. 5. numero 312. & 319. Si vero compermutans, qui resignauit, decederet ante factam collationem superstiti, qui nondum suum resignauerat, cum permutatio iam non possit habere effectum, non debebitur illud beneficium superstiti, sed libere providebitur, tanquam vacans per d. resignationem.

Possunt autem t omnia beneficia libere permutari, ut in titulo de rerum permutat. Corraf. dist. capitulo 9. numero 1. & Suar. dist. libro 4. capitulo 34. numero 1.

Quod procedit t non solum in beneficiis habitis in titulum, sed etiam in commendam, Corraf. ibi, & c. 6. eiusdem 1. p. n. 7. & vide Feder. q. 15. Bellam. 3. p. q.

4. P. de Perusio 1. p. 9. 3. n. 6. alias 9. Gamb. in d. c. 1. n. 87. & 88. & de offic. legati lib. 4. rubrica de potestate legati in commendando beneficia, num. 113. & seq. Seluam 3. p. 9. 3. n. 2. Probum ad Monachum in c. nemo de elect. in 6. n. 33. Gimond. d. tit. 5. c. 6. ex num. 1. Cuchum in insti. maior. libro 3. tit. 6. numero 20. & Flam. Parif. libro 2. q. 17. Azor cap. 29. q. 11. & D. Card. Mantica de tacitis & ambiguis conuentionibus libro 25. tit. 9. a n. 26.
- 13 Et quidem si cum beneficia commendata sint reseruata, seu affecta ut dictum est supra 4. p. capit. 4. a num. 64. non potest eorum permutatio fieri, nisi coram Papa iuxta dicta infra a num. 82. & docet Mantica ibi.
- 14 Secundo procedit si etiam si pro duobus, seu pluribus vnum commutetur, si nihil aliud obstat, Feder. 9. 12. Domin. in d. c. 1. n. 8. Bonif. in d. Clem. 1. a num. 76. Bellam. 3. p. 9. 9. P. de Perusio 1. p. 9. 1. num. 4. alias 5. Gamb. in d. c. 1. ex num. 73. Rebus. in de permutatione, num. 40. Corraf. d. c. 9. num. 1. Gimond. d. c. 6. numero 17. & 18. Ioan. Nicol. Delphinus d. libro 2. q. 20. numero 164. Naua. conf. 43. numero 3. de simon. & Cechus d. c. 2. in 2. Azor d. c. 29. q. 12. & Mantica supra numero 65.
- 15 Tercio procedit etiam si nondum adepta sit possessio, nam habens ius in re, non tamen possessionem, potest cum alio permutare, Franc. in d. cap. 1. num. 16. & ibi, Gamb. num. 86. P. de Perusio 1. p. numer. 1. Probum ad Monach. in cap. licet Episcopus de preben. in 6. num. 6. Corraf. d. cap. 9. num. 1. & Mantica supra num. 2. & 9.
- 16 Intellige tamen si permutationem solum fieri posse de beneficiis propriis dict. c. p. 1. & ibi, Domin. ex n. 5. Franc. n. 1. & 15. & alij, Bonif. in d. Clem. 1. ex n. 70. Feder. 9. 13. Bellam. 2. p. 9. 1. Pet. de Perusio 1. p. n. 1. & 2. Feli. in cap. ad audiendum 2. de rescript. n. 11. Corraf. d. c. 9. n. 2. Gimond. d. tit. 5. c. 2. n. 5. & c. 5. n. 1. Rosin. de benef. c. 35. Naua. in man. cap. 23. num. 100. vers. 3. quod, & conf. 43. de simon. nu. 2. & Vgolus. qui alios refert d. c. 27. §. 1. n. 5 & Cechus d. num. 2. & nouissime D. Card. Mantica de tacitis & ambiguis conuent. libro 25. tit. 9. a num. 2.
- 17 Ex quo si inferunt non posse fieri permutationem de iure ad rem, quod etiam tenent Ioan. Nicol. Delphinus supra q. 21. n. 156. Flam. Parif. lib. 2. q. 21. & 23. Cerola d. 2. p. verb. renunciatio. §. 1. & Cechus d. num. 2. vers. 9. Azor c. 29. q. 22. quamuis contrarium posse sustineri doceat Gamb. in rubrica de rerum permutat. in 6. numero 8 & in d. c. 1. numero 42. cuius opinio communiter reprobat, secundum Flam. Parif. d. tit. 9. 23. n. 15. & quamuis has permutationes non esse irritas, si ordinari illas admittat, putet Lessius de iust. & iure, lib. 2. c. 34. n. 19 & in manibus prelati fieri posse, si alias habentes talia iura habent facultatem transferendi in alios, concludat Suarez d. libro 4. cap. 31. numero 19.
- 18 Nec etiam fieri potest si permutatio benef. cum pensionem, nec pensionum inter se, quamuis sint cum facultate transferendi, quia pensio non est beneficium, ut dictum est 1. p. c. 5. & Episcopis solum concessum est permutationes beneficiorum autorizare, ista Suarez d. lib. 4. c. 33.
- 19 Secundo si inferunt, quod si vnus ex permutantibus non habet ius in beneficio, non valet permutatio, ut per Domin. n. 6. & Franc. 17. in d. c. 1. Feder. 9. 10. Bellam. 2. p. 9. 9. & 10. p. 9. 2. P. de Perusio 1. p. n. 3. Cosim. in pragmat. sanctione, tit. de collatio. §. item in super, verb. disponere, circa si. Gimond. d. tit. 5. cap. 5. n. 2. & Cechus supra, vers. 6. & 8. Lessius d. c. 34. n. 195. Azor d. c. 29. q. 19. & alij, quamuis Gamb. d. c. 1. ex n. 58. teneat valere collationem, ex parte eius, qui suum beneficium bene obtentum resignauit, nisi antea ius fuerit acquisitum alteri in hoc per permutationem adepti. Vnde a fortiori inferunt contra Rebuff. d. tit. de permutatione, num. 14. & 15. non valere permutationem factam cum beneficio ficto, quod non habet compermutas, sed falso illud nominat, Lessius supra n. 200. & Azor c. 30. q. ult. & c. preced. q. 16. & Suar. d. lib. 4. c. 35. n. 19. & 20.
- Tercio si inferunt, quod si duo litigarent super aliquo beneficio, etiam ab vno ex illis possessio, non posset coram Ordinario ex causa concordie fieri permutatio illius cum alio beneficio, beneficia enim debent esse permutantium pacifice, nec coram Ordinario potest in his fieri concordia, ad tradita supra 1. p. c. 5. a n. 350.
- Quarto si inferunt, non valere permutationem pro tertio, Domin. nu. 5. & Gamb. num. 56. quem vide in d. cap. 1. Feder. 9. 40. ad si. Bonif. in d. Clem. 1. num. 43. P. de Perusio ult. p. n. 56. Ioan. Nicol. Delphinus supra q. 19. num. 162. Naua. d. conf. 43. de simon. num. 3. & Cechus d. num. 2. vers. 11. Lessius lib. 2. cap. 35. num. 87. Azor d. cap. 30. quæst. 6. & Suarez d. libro 4. c. 35. numero 18.
- Et si permutatio debet esse inter duos, non triangularis, vel quadrangularis, Achill. decif. 298. & Caputaq. 325. p. 1. Gonçal. gl. 14. n. 58. Lessius ibi. num. 88. & Suar. & Boetius Epon de Saturnino permutationis beneficiis, etiam triangularis iure commentarium fecit.
- Secundo si intellige, ita demum beneficia posse permutari, si cui vnita non sint, nam beneficia vnita permutari non possunt, ut docet Corraf. d. cap. 9. numero 1.
- Quod potest intelligi dupliciter, primo de beneficiis vnitis, postquam vnio sortita est effectum, nam cum per vnionem extinguatur titulus, & nomen beneficii, & non dicatur amplius beneficium, nec censetur beneficium separatum, sed sub titulo beneficii, cui facta est vnio, sit confusum, ut dicit infra ult. par. c. 2. a num. 12. & ideo non possit renuntiar, Ferret. conf. 255. num. 9. nec possit per se impetrari, etiam a Romano Pontifice, nisi narrata vnione, & c. Hoieda de incompatibilitate benef. 2. p. c. 3. n. 12. non valet de tali permutatio, Sarnen. in reg. de infirmis quæst. 15. & Bellamera 3. p. 9. 7. ad si. dicens, quod de suppressio est indubitatum permutari non posse, quia illud, quod non est, permutari non potest, nisi suppressio venisset post renunciations, & tradit Gonzalez gl. 5. §. 7. n. 11. 14. & 22. Azor d. cap. 29. q. 7. Mantica supra n. 11.
- Sed an beneficium si vnitum, verbi gratia, Capitulo, possit permutari cum alio Petri, ut hoc vnatur Capitulo, & illud conferatur Petro, Bonifacius in d. Clem. 1. ad si. tenet, quod sic, sed id fit dissoluta prima vnione ex causa utilitatis, seu necessitatis Ecclesie.
- Et etiam beneficia si vnita videntur posse permutari inter se, ad c. cum venerabilis de exceptio. & corr. d. c. 9. n. 1. ibi: Sine proprietatis iure.
- Secundo si potest intelligi de beneficiis vnitis, ante quam vnio sortitur effectum, & de his loquitur Corraf. ibi, ut patet ex decisione Rotæ, quam allegat 160. in antiquis, quæ alias est 3. de rerum permutat. & dicit, quod beneficium vnitum non potest permutari per eum, qui illud tenet, ante quam vnio sortitur

tatur effectum, idem ait *decif. 1. eo. tit. in antiquior. & Franch. in d. c. 1. num. 4. Oldra. conf. 257. à numero 20. Pavinus de offic. & potest. Capitul. sede vacante 3. q. 2. p. nu. 18. Staphil. de literis gratia, tit. de vi, & effectibus clausular. de clausula motu proprio, §. sexto, numero 6. Bellam. d. israel. de permutatione benef. 3. p. quest. 7. dicens, in hoc omnes concordare, & ipsum cum eis, dummodo vnio sit iuridice facta, ita quod de iure teneat, quia si de iure non valeret, propter aliquem defectum, tunc non impediret permutationem. *reg. non prastat lib. 6. & dummodo vnio ipsa tota permutationem, & renunciationes, seu renunciationem factam ex causa permutationis præcedat. Et Pet. de Perusio eo. israel. 1. p. q. 6. à numero 10. alias 15. Caccialup. de vnio. art. 8. q. 13. & Gambar. in d. cap. 1. num. 81. Rebuff. in praxi reg. de vnio. gloss. 11. numero 8. & de vnionis reuocatione, numero 32. & 33. & tit. de vicariis perpetuis, num. 18. Gimond. d. tit. 5. c. 6. numer. 9. Hojeda d. cap. 3. numero 9. vers. sed vtrum practicabilia. Rota c. de vnione, nu. 14. Cerola in praxi Episcopali 1. p. verb. vnio. §. 7. 1. & 3. dub. & 2. p. eo. verbo §. 14. Azor d. q. 7. & est communis opinio, vt per Flamin. Parif. lib. 2. de resignat. q. 9. num. 2. qui alios refert, & idem in resignatione in fauorem, vt per Flamin. ibi, cum communis, & Azor d. lib. 7. cap. 25. q. 8. & facit decretum Concil. Tridentin. sess. 21. c. 5. ad fi. c. sess. 23. c. 18. vers. nec per resignationem, & sess. 24. cap. 15. ad fin. de reformat.**

28 Quod non solum ꝑ procedit coram Ordinario, sed etiam coram Papa, nam effectus vnionis non tollitur per prouisionem Pape subsequenter, quia alias sequeretur, quod vnio posset esse inutilis per frequētes, & plures permutationes, seu prouisiones, quod non est de mente Papæ, Rota d. decif. 3. de rerum permutat. in antiq. Staphil. d. num. 6. Bellam. supra, & 3. p. q. 9. numer. 11. Caccialup. art. 9. q. 5. Rebuff. d. tit. de vnionis reuocatione, num. 32. practic. Rota, num. 15. vers. vnio per prouisionem, & Cerola supra, & Azor d. q. 8. & Rota in Agrigentina beneficij S. Anton. 12. Nouem. 1601. coram D. meo Corduba adducta 6. p. c. 2. nu. 130. nisi sint facta motu proprio, Cerola dict. §. 7. 1. dub. iuxta dicta vltim. p. cap. 2. nu. 94. contra Staphil. d. num. 6. & Selua de benef. 3. p. q. 11. numero 26. 14. qualis.

29 Hoc ꝑ tamen non procedit, quoties permutatio, seu resignatio in fauorem facta esset coram Papa cū narratiua vnionis, nam tunc videtur suspendi vnio pro illa vice, etiam si non sit derogatum regulæ de iure quæsitæ, Puteus decif. 337. lib. 1. Flamin. Parif. supra à n. 8. Cechus d. cap. 2. num. 3. vers. si vero beneficium, & & post hæc Gōg. glo. 5. §. 7. à nu. 137. & videtur tenere Azor d. q. 8.

30 Et in ꝑ resignationibus, seu permutationibus, solent dari suspensio vnionum, suppressio, & aliarum gratiarum, Mand. de signa. gratia, tit. de resignatio. vers. sic datur suspensio. Flamin. Parif. lib. 8. quest. 7. numero 172.

31 Et ꝑ procedunt sequentes declarationes S. Congregationis Concil. d. c. 15. Prima, Vniri possunt beneficia viuentium, sine tamen præiudicio obituum seruata forma huius decreti: sed si beneficium viuētis vnio contingat resignari, & resignationem per Sedem Apostolicam admitti, vnio pro illa vice suspenditur. Secunda, Quando beneficium à Sanctissimo confertur, etiā ex causa resignationis etiam si per ordinarium, cap. sit vnio, & in literis Apostolicis non adsit specialis derogatio, tunc valet collatio, dummodo habeat suspensionem generalem, vel specialem.

Sed ꝑ an facta resignatione ex causa permutationis, seu in fauorem, non facta mentione, seu suspensione vnionis, statim subintret vnio, Franc. ubi supra, cū Feder. & Imola docet, quod statim facta resignatione ex causa permutationis vacant beneficia, & habet locum vnio, quia ille tex. in d. c. 1. de rerum permutat. in 6. non habet locum in beneficiis vnitis, & facit *der. Putei 262. n. 2. & 3. lib. 2.*

Cæterum ꝑ Flamin. Parif. d. lib. 2. q. 9. nu. 20. ait communem opinionem esse per resignationem in fauorem sic factam de beneficio vnio non abdicari ius à resignante, & per consequens resignantē posse continuare, seu redire ad suum beneficium, cum Paulo Parifio *conf. 114. à n. 7. vol. 4. & sic fuisse iudicatum per S. Congregat. Concilij.*

34 Quod ꝑ tamen limitat num. 21. non habere locum, quoties resignans sciens vnionem non fecit de ea mentionem, nam cum tunc scienter nulliter resignare videatur, amittit ius per resignationem, iux. decifionem Rotæ in causa Romana canonicatus coram D. Seraphino, de anno 1567. de qua supra cap. preced. num. 36. & quæ ibi diximus, quamuis in resignatione simplici statim subintret vnio, vt per Flamin. d. q. 9. à num. 22.

35 Iuxta ꝑ quæ accipienda est de claratio S. Congregationis Concilij super d. c. 18. sess. 23. quæ sic ait, Vniones legitime factæ sortiri debent effectum, non tantum cum vnita beneficia vacare contigerit per obitum, sed etiam cum per resignationem, eaq; de re poterit Episcopus datarium docere, & quod ait Azor d. q. 8.

36 Ex quibus ꝑ dicendum erit in permutatione contra Francum, quod si permutatio facta fuerit ignoranter coram ordinario, vel coram Papa, non facta mentione, & suspensione vnionis, permutantes possint redire ad sua beneficia, & vnio pro tunc non habet locum, sed erit expectanda vacatio libera, si vero scienter facta sit talis permutatio, subintrabit vnio, & sic procedit sententia Franci, Rebuff. d. tit. de vicariis perpetuis, n. 19. & 20. pro qua distinctione est *decif. Cassadori vnica de rerum permutat. num. 2. & sic est accipiendum, quod tradit Francus supra n. 6. vers. imo statim.*

37 Sed aduertendum ꝑ est, ista procedere in vnione de beneficio certo, seu beneficiis certis, & ita loquitur citati, per quā acquiritur ius ad tale beneficium, saltem ad rem, Puteus d. dec. 357. n. 10. li. 3. Flamin. Parif. d. quest. 9. nu. 6. sicut per reservationem de certo beneficio pro aliquo factam, Sarn. in reg. de non tollendo do iure quæsitæ, questio. 1. vers. 6. modo, & Simone-ta de reservatio, q. 20. vt dicitur supra 4. par. c. 36. modo numer. 41.

38 Vnio ꝑ xero de beneficio primo vacaturo, non capit beneficium resignatum ex causa permutationis, seu in fauorem, Hieron. Gabr. *conf. 199. lib. 2. vbi loquitur de indulto concessio S. Inquisitioni Hispaniæ, de primo canonicatu, & præbenda vacante, in vnaquaque Ecclesia, sequitur Flamin. Parif. lib. 10. quest. 7. n. 18.*

39 Item ꝑ prædicta de plano procedunt in vnione de beneficio, seu beneficiis certis simpliciter, & absolute facta, vnio vero de beneficiis, etiam certis per cessum, vel decessum facta, & sic restrictæ ad istos modos vacandi, non videtur habere locum in beneficiis resignatis in fauorem, sed intelligi de cessu simplici, nisi diceretur per cessum etiam in fauorem certæ personæ, Puteus d. decif. 357. Flamin. Parif. lib. 1. q. 4. n. 38. & lib. 2. q. 9. n. 1. 2. & q. 19. n. 17. & facit *decif. Cassadori 3. de renunt. & Putei 523. lib. 2. & 177. lib. 3. &*

Mohed *vl. de renuntiat.* alias 341. & Paleoti 402. lib. 3. p. 3. diuers. Mandos. de signatur a gratia. tit. de regref-
fibus, vers. notandum est, & Flam. Paris. d. lib. 2. q. 18. &
19. numero nono, & in terminis decif. Putei 262. lib. 2.
sententia ipsius Putei, & Aquen. de qua ibi a nume-
ro 4.

40 Nam si beneficia resignata ex causa permutationis, seu in fauorem, non dicuntur vacare ad effectum vt alteri conferri possint, Probus ad Monach. in d. c. 1. de rerum permutat. in 6. nu. 11. ad fin. & vt comprehendantur in iuribus, & priuilegiis loquentibus de beneficiis vacantibus, Mascard. de probatio. conclus. 1401. alias 1395. Flam. d. lib. 1. q. 4. nu. 24. & lib. 10. q. 7. a numero 18. & dictum est cap. preced. num. 4. & 10. & 9. par. cap. 2. a nu. 157. & conducit 2. declaratio S. Congregationis ibi adducta nu. 159. vnde vnio per cessum vel decessum, non intraret facta resignatione in fauorem, seu ex causa permutationis, puteus d. decif. 357.

41 Nihilominus si tamen dicendum est, non valere talium beneficiorum resignationem in fauorem, seu ex causa permutationis, nisi facta mentione, & suspensione d. vnionis ex supradictis, Rebus. d. tit. de vnionis reuocatione, num. 32. puteus d. decif. 357. Rota in vna Eugubina beneficij S. Stephani 10. Decemb. 1590. coram D. raphaelo, quæ si fic ait: Fuit resolu-
tum vnionem factam per Leonem, & Clementem Congregationi Montis Oliueti fuisse purificatam per obitum Aurelij, per cuius cessum, vel decessum, facta fuit, non obstante resignatione de anno 1554. per Aurelium in manibus Rom. Pontificis ad fauorem Lactantij, quæ tanquam nulla propter non factam mentionem vnionis non abdicauit ius a resignante, quæ resignatio non expressa vnione fuit nulla, & surreptitia, tradit Rota decif. 3. de rerum permutat. in antiq. vbi post Ioan. And. in additionibus ad Specul. in titul. de præben. in princip. dicit, quod prouiso Pa-
pe non tollit effectum vnionis, nisi fiat mentio de vnione, quæ alias de facili posset reddi inutilis, propter frequentes renuntiationes, Oldrad. conf. 257. Fe-
lin. in cap. in nostra cor. 27. de rescript. Boer. decif. 346. in fin. Selua de benef. par. 3. quæstio. 11. nu-
mero 75. præsertim stantibus clausulis amplissimis, de quibus in literis vnionis cum decreto irritan. ad fu-
turas dispensationes, & licet hoc nõ procedat, vbi in gra-
tia est apposta clausula suspensionis vnionis, Puteus de-
cif. 357. li. 1. Fabrus decif. 20. lib. 1. in quib. terminis lo-
quitur Cassad. dec. 3. de renuntiat. vbi aderat clausula cum suspensione omnium gratiarum, quæ habet vim
suspensionis vnionis, vt habetur in dict. dec. paulo ante
num. 1. & tradit Rebus. tit. de reuocatione vnionis,
numer. 32. Hæc tamen suspensio non legitur in ista resi-
gnatione, in qua adest tantum clausula generalis dero-
gatoria omnium obstantiarum, per quas effectus gratia
differri, vel impediri valeret, quæ non operatur su-
spensionem vnionis, de qua non est facta mentio, cum non
tollat vitium surreptionis, nec referatur ad non expres-
sa, Bald. consil. 400. sub nu. 2. Corneus conf. 245. lib. 1.
Aym. conf. 296. sub numero 3. quod autem per resigna-
tionem nullam non fuerit abdicatum ius a resignante, &
consequenter beneficium vacauerit per obitum, & ex
persona Aurelij, satis constat ex eo quod est facta in
fauorem certa persona, quæ dicitur conditionalis, qua-
tenus resignatario ius queratur, & alias condicione non
secuta euanesceat, & non abdicat ius a resignante, Abb.
in cap. cum pridem circa fin. de pact. Puteus decifio.
158. lib. 3. Gudobon. 59. Achill. 10. de restitut. spoliat.
Mohed. decif. 83. Caputaquen. decif. secunda lib. 1. in

manuscript. & in impressis 215. par. 1. & 84. p. 3. & ita
cessant, quæ deciduntur, quod vnio non purificatur exces-
sione facta ad fauorem certa persona, ex Cassad. d. de-
cif. 3. de renun. Puteus 357. li. 1. cum aliis allegatis, quia
Congregatio non præcedit effectuationem vnionis exces-
sione Aurelij, sed per eius obitum de anno 1564. non ob-
stante præfata resignatione nulla, per quam nõ fuit abdi-
catum ius a resignante, vt supradictum fuit, & ita do-
mini concluderunt, reseruata tamen facultate D. La-
clantio Mariano videndi, an possit iuuari ex longissima
possessione, iuncta taciturnitate monasterij, quod erit
particulariter videndum, & c.

Et si talis si resignatio in fauorem, seu ex causa 43
permutationis de beneficio vnio per cessum, vel
decessum, esset facta scienter, intraret statim vnio,
iuxta dicta, & in terminis Rebus. d. tit. de vicariis per-
petuis, num. 20.

Tertio intellige permutationem debere fieri ex 44
causa, nam ad permutationem iusta causa requiritur,
quam Episcopus disquirere, & cognoscere debet (li-
cet male feruetur) cap. quæstium de rerum permutat. &
ibi Doct. l. 63. in si. tit. 5. partia 1. Cardin. in d. clem. 1.
num. 15. Anchar. conf. 279. Rota decif. 8. de procurator.
in antiq. num. 4. Bellamera decif. 94. & de permutat.
benef. 6. par. in prin. & q. 1. Staphil. de literis gratia. tit.
de modo & forma impetran. §. de iurispatron. permuta-
tione, numero secundo Decius conf. 141. numero quarto
Aym. conf. 82. n. 8. & conf. 153. Probus ad Monach. in
capit. 2. de renuntiat. in 6. numero 24. & 25. Rebus. in
praxi tit. de permutat. numero 19. Gimon. d. tit. 5. cap. 2.
numer. 12. & cap. 5. num. 10. & cap. 7. num. 6. Duaren.
de benef. libr. 8. cap. 3. & Cechus cap. 10. num. 2. vers. 2.
conducit conf. Cald. 2. de aerum permutat. num. 2. vbi
ait, quod permutationes sunt odiosæ, & restringen-
dæ, quia contra Concilium, cap. maioribus de præben.
ideo requiritur causa, vt contra illud Episcopus dis-
penset, Tufchus conclus. 303. num. 1. & 365. num. 2. & 5.
litera P.

Sed dubitatur, an si permutatio debeat fieri, ex 45
causa necessitatis, seu vtilitatis Ecclesiæ, an vero
possit fieri ex sola expedientia, & vtilitate perso-
narum. Et quidem videtur requiri causa necessitatis
seu vtilitatis Ecclesiæ, ex d. cap. quæstium vers. si autem
Episcopus, & tradunt Ancharr. Bellam. Staph. Aym.
Probus, & Gimon. supra, & Boerius decif. 205. nu. 7.
Flam. Paris. lib. 11. quæst. 5. num. 24. Cerola in praxi E-
piscopali 1. par. verb. renuntiatio seu permutatio. §. 3. 5.
dub. & D. Thom. in 4. dist. 25. quæst. 3. art. 3. ait, quod
permutatio debet fieri pro causa spiritali, puta, vt
melius Deo seruiatur, seu vt tali loco possit quis
Deo melius seruire, alias si pro aliquo terreno com-
modo vtriusque, vel alterius fiat permutatio, est si-
moniacæ, sequitur Syluest. verb. permutatio 2. nem. 3. &
Ioan. Baptift. Corrad. in respon. casuum conscientia,
quæst. 42. & Vgolin. d. tab. 1. de simon. cap. 27. §. 1. nu. 6.
qui ait quod simonia committitur, vel certe pecca-
tur vbi non ob necessitatem, vtilitatemve Ecclesiæ,
& idcirco, vt melius Deo inferuiat permutatio fit,
vt debet, sed ob terrenum commodum nullo habi-
to respectu ad diuinum cultum, & c. quare qui bene-
ficium permutat cum alio ob id, quod vbi aliud be-
neficium est, venationibus, & piscationibus operam
dare potest, plane hic peccabit, ex quo ob has causas
permutatio prætermiffa non est, secus autem si per-
mutatio fiat, vt Dei cultus magis augeatur, & libe-
rius, ac tutius Deo inferuiat. Et §. 3. num. 6. vers. 6. ait
simoniam cessare, vbi ob vtilitatem necessitatemque
Ecclesiæ permutatio fit, & secundum formam tradi-
tam a

tam à Pio V. in constitutione 58. & Cechus *supra*, & Azor *d. lib. 7. c. 3. o. 9. 4.*

46 Sed si quod sufficiat expedientia, seu utilitas personarum, tenet gloss. 2. per tex. ibi in cap. cum unum forum de rerum permutatione, & ibi Abb. numero 7. & in dist. cap. questum, numero sexto, Cardin. in dist. clement. 1. numero 12. Franchus in dist. cap. 1. numero sexto, Pet. de Perusio dist. tract. de permutat. benef. 3. parte, q. 2. & 7. & vltim. parte, num. 54. alias 88. & Lamber. de iure parat. 8. par. 2. lib. 9. art. 6. numero 39. (qui etiam numer. seq. male ait permutationem posse fieri per Ordinarium ex sui libino) nam expedientia, ac utilitas personarum redundat in augmentum cultus diuini, & ut melius, ac promptius seruiatur Deo.

47 Vnde si Syluest. *sup. num. 12.* ait requiri, quod permutatio fiat ex causa spiritali, & talem causam esse secundum S. Thom. ut melius seruiatur Deo, quod etiam innuitur in d. cap. questum, & timorem inimicorum secundum Ioann. Andr. & generaliter credere, ita esse de omni causa, quæ non resoluitur in pecuniam, vel aliquid mensurabile pecunia, cum quo Vgolinus *d. 9. 1. num. 6. in fin. ait*, quod simoniam non committit, qui ob inimicitias, ob pest. lentem aerē, & huiusmodi causas beneficium permutat, & Gambarus in d. c. 1. de rerum permutat. in 6. num. 9. ait, posse etiam fieri permutationem attenta utilitate personarum, modo non resulet Ecclesiæ damnum, sed utilitas secundum Ancha. in d. clem. 1. Anton. in dist. c. questum, & Calder. in cons. 1. hoc tit. vbi dixit, quod licet permutatio possit fieri utilitate permutantium, tamen semper debet adesse Ecclesiæ utilitas saltem consecutiva, ut iustitiæ innitatur: idem ait Azor *d. quest. 4.* & ita est accipiendum, quod tradit Bellamera *6. par. quest. 2.* & Gimón. *d. titulo 5. capit. 9. numero 4.*

48 Quamuis si ad hoc, ut superior teneatur admittere permutationem, requiratur causa necessitatis, vel magnæ & evidētis utilitatis Ecclesiæ, iuxta dicta *ult. par. c. 2. u. 110.*

49 Apparet si ergo ex dictis permutationem factam, absque vlla causa iusta, quæ saltem redundet in utilitatem Ecclesiæ, & ad eam saltem reductivè pertineat, nullam esse, si coram inferiore à Papa fiat, sufficeret tamen causa ex parte vnius permutantium, modo ex parte alterius non sit in damnum Ecclesiæ considerabile (quamvis utilitatem vtriusq. Ecclesiæ requirat Tuschus *d. conclus. 305. nu. 5. ex Gemin. cons. 105. num. 5.*) Nam ita demum datur ordinariis facultas faciendi permutationes, quæ sunt de iure prohibita, Bellamera *d. 6. par. in prin. & dicitur infra nu. 54. si ex causa fiant, ut in d. c. questum*, quamvis idem Bellamera *d. 6. par. quest. 2. num. 12.* teneat permutationem sine vlla causa ab Episcopo factam, quamvis male faciat, & possit irritari, non esse ipso iure nullam.

50 Quod si maxime procedit stante *d. constitut. 58. Pij V. vers. ad huc*, vbi solum conceditur ordinariis admittere beneficiorum & officiorum permutationes, quæ canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur cum decreto irritanti si secus, &c.

51 Ex qua si etiam constitutione iuncta *constitut. 42. eiusdem Pij V. de suspensione facultatis Episcoporum*, & aliorum admittendi resignationes vel permutationes beneficiorum, &c. quam alias Pius V. in *d. constitut. 58.* in suo robore relinquit, beneficia sic permutata coram ordinariis, absque iusta causa, ma-

nebunt tanquam vacantia reseruatæ Sedi Apostolicæ, aut superioribus ordinariis, qui talem permutationem admittit, & admittens talem permutationem incurreret suspensionis poenam, de qua in *d. constitut. 58. vers. qui vero*, ut etiam alias diximus, *preced. numero 207. & seq.*

Nec præsumetur si in dubio permutatio facta, ex iusta causa, nec credetur ordinario dicenti se facere illam de iusta causa, nisi probetur illa si non est facta cum causa cognitione, ad tradita de dispensatione inferioris per Abb. in cap. diversis fallacis de clericis coniug. numero tertio, Rebus in praxi univ. de dispensatione super defectu natalium numero 9. in repetit. cap. extirpanda, 9. qui vero de præben. circa quantam conclusionem Abbatis de pluralitate beneficiorum, Mandos. de signaturæ gratia, tit. de dispensatio, vers. aduertendum tamen est, Nauarr. in man. præludio 9. numero 15. alias 13. & cap. 25. numero 74. & cons. 1. numero 4. qui filii sunt legitimi, Vgolin. de irregularitate, c. 44. §. 2. numero 5. & cap. 62. §. 1. numero 9. vbi bene Sylu. verb. dispensatio, numer. 4. Ludou. Lopez. instruat. consilien. 1. tom. cap. 4. & Man. Rodriguez in sum. 1. tom. c. 235. numero 1. & quest. regul. 1. tom. quest. 22. articulo 4. & ad tradita per Sarmiento *lib. 1. seclorum, cap. 8. num. 19.*

Quamvis contrarium teneat Bellamera *d. 6. par. quest. 2. n. 12.* dicens, quod in dubio permutatio facta ab Episcopo præsumitur bene facta, & ex iusta causa, ex cap. in presentia de renuntiis, & quamvis contrarium etiam in proposito videatur velle Anchar. *cons. 279.* cuius sententia procedet, quando ordinarius in ipsa permutatione enuntiaret adhibuisse causæ cognitionem, tunc enim pro eo præsumeretur, iuxta dicta alias de vnione *ultima parte, capit. 2. a numero 121.*

Et pro si prædicta doctrina facit, quod cum regula 54 sit, permutationes beneficiorum de iure fieri non possent, minoribus de præben. & d. c. questum, qui dicit fuisse factam ex causa utilitatis, seu necessitatis Ecclesiæ, quo casu limitatur d. regula, & dicitur dispensatio in *d. l. 63. tit. 5. par. 1. in fi.* debet probare causam limitationis, & specialitatis ex traditis per Pinel. in l. i. C. de bonis matern. 3. par. n. 23.

Facit etiam doctrina Decij in cap. quæ in Ecclesiis, n. 130. de constitut. & in c. cum sit Romana, n. 7. de appell. q. assertionis iudicis non statim super causa, sine qua actum facere non potest, Aym. de antiquitat. tempor. 2. par. §. 1. num. 13. & 21. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 9. u. 17. & in simili de pensione tradit Corra. 1. par. c. 4. n. 14. & diximus 1. par. c. 5. a nu. 325. & de vnione *d. c. 2. n. 120.*

Quarto si intellige permutationem debere fieri auctoritate superioris, & licet clerici se tractare de permutando libere, & licite valeant, per se tamen permutare beneficia nullo modo possent, c. questum, & c. penul. de rerum permutatione, vbi Abb. gl. & DD. in dist. cap. 1. & dist. clement. 1. pet. de perusio 2. parte numero 30. alias 51. Decius *cons. 2. 10. numero 3. probus ad Monach. in cap. 2. de renuntiis in 6. num. 22. Corra. d. cap. 9. num. 2. & 3. Gimón. d. tit. 5. cap. 2. numer. 13. Nauarr. cons. 42. num. 1. de simon. & Vgolin. d. cap. 27. §. 2. Lessius lib. 2. cap. 34. num. 196. & cap. 35. numer. 10. Azor d. libro 7. cap. 29. quest. 3. & 4. & 18. Suarez late d. libro 4. cap. 32. & alij, qui dicunt id procedere non solum in beneficiis diversarum Ecclesiarum, sed etiam in præbendis eiusdem Ecclesiæ, Mantica *supra numero 55.**

Et si alias permutatio propria auctoritate facta, 57 & sine

& sine auctoritate superioris, erit simoniaca, d. cap. *questum*, & ibi Abb. num. 3. Decius *conf.* 141. num. 1. Nauar. in *man. cap.* 23. *vers.* 3. quod Mand. de *signatura* *gratia*, n. de *permutat.* ad si. qui ait, q. qualibet permutatio facta præter formam iuris simoniaca est, & Card. Toletus in *sum. lib.* 5. cap. 91. & Cechus *cap.* 10. numero primo & 2. Lessius d. num. 100. Azor d. g. 3. & Suarez d. l. c. 32. & *præced.* & sic nulla, p. de Perusio d. n. 30. alias si ex dictis *cap. præced.* n. 145. & 8. par. c. 1. a num. 3. & 20.

Et sua beneficia perdunt, qui ea propria permutant auctoritate, quia illis priuantur per sententiam, ut in c. cum olim de rerum permutat. vbi Doct. Petr. de Perusio d. l. num. 30. & Cechus, & Lessius *supra*.

Imo t hodie ex *extrauag. cum detestabile. de sim.* in princip. videntur illis priuari ipso iure, & incurrere excommunicationem, de qua ibi s. *statuentes*. atq; hæc videtur communis sententia, ut fatetur, P. Nauar. de *restitutione lib.* 2. cap. 2. a num. 410. quamvis ipse contrarium teneat (citans Couarr. lib. 1. *variar.* cap. 5. num. 3. in fin. & num. 5. *vers.* item quod vidimus, & Nauarrum *cap.* 23. num. 105. in fin. qui tamen id non dicunt) quem sequuntur Aragón 2. 2. g. 200. art. 6. circa si. Manu. Rodrig. in *sum.* 2. 10. cap. 56. numero. 6. *vers.* lo quarto, & cap. 64. num. 6. Vega in *sum.* 2. par. cap. 101. cas. 12. & Corrad. in *respon. casuum conscientie* quest. 42. in additione, licet non citet Nauar. & Lessius d. cap. 35. numero 100. & 141. vbi istam sententiam esse probabilem, licet fateatur nostram esse communioem, quam nouissime sequitur Suarez d. l. lib. 4. cap. 55. a numero decimo octauo, citans pro ea Nauar. in *capit. si quando de rescript. exceptione quar-* *ta*, & videnda sunt dicta d. l. cap. primo octaua par-

Et superior t hic intelligitur, non solum Papa, sed etiam Episcopus d. l. *capit. questum*. vbi Abb. & alij, & d. l. cap. 1. eodem titul. in 6. pet. de Perusio 2. par. *quest.* vlti. numero vigesimo septimo, alias 46. & 4. par. in princip. numer. 42. alias 69. Corrad. d. l. cap. 9. numero 3. Gonzalez in *fra. Azor d. l. quest.* 4. & Suarez d. l. cap. 32. numero. 9. Tuschus *conclusion.* 304. *litera P.*

Et etiam t coram Legato à latere possunt fieri permutationes, licet secus si non sit de latere, Bellamera 1. par. g. 6. Gambarus de *off. legati* li. 5. tit. de *permutatione*, & Fl. par. de *respon. benef.* li. 7. g. 13. n. 16. Azor d. c. 29. g. 4.

Sed an hodie t Episcopi possint admittere permutationes beneficiorum, dubitat Flam. parisijs, & vidisse dubitari ait lib. 5. g. 6. n. 231. quia pius V. in d. *constit.* 42. suspendit facultates ordinariorum recipiendi resignationes, & permutationes beneficiorum, donec detur modus, & in d. *constitutione* 58. dat modum resignationib. ergo suspensio durat in permutationibus.

Sed miror t de Flaminio pariso, cum in d. *constit.* 58. cuius tenorem ipse ponit in principio illius *questionis*, *vers.* ad hæc expresse concedatur ordinariis admittere beneficiorum permutationes, quæ canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur, ut dictum est supra num. 50. & ita recte aduertit Fuschus de *visitatione lib.* 2. cap. 28. num. 22. dicens, quod permutationes beneficiorum fieri possunt coram Ordinariis ex d. *vers. ad hæc*, licet per primas literas fuissent abrogate, sed tamē seruata forma canonicarum sanctionum, & c. & recte etiam Cerola in *praxi. par. verb. renunciatio*, seu per-

mutatio. g. 3. 1. dub. dicens, quod d. bulla admittit beneficiorum permutationes, iuxta canonicas sanctiones, *capit. questum. de rerum permutat.* & cap. 1. eodem titul. lib. 6. c. c. & Flores de Mena *quest.* 24. numero 21. dicens, quod in d. *vers. adhuc concessum* est ordinariis admittere permutationes simpliciter, secundum ius commune, & clare sentit Vgolin. d. c. p. 27. g. 3. n. 2. & Cechus de *Republic. Ecclesiastica*, c. de *beneficiis*, num. 8.

Et cessat iam, quod dicit t Mand. d. titul. de *permutat.* ad si, quod permutationes in manibus papæ tantum hodie fieri possunt, prout in d. bulla vij. V. & contra Flam. parisijs. nouissime posthæc tenet Gonzalez *glos.* 14. a n. 33. Quaranta in *summa bullarum*, verb. *beneficiorum permutatio*, & Azor d. li. 7. c. 19. g. 5. circa si. & c. 29. g. 16.

Et quid t sit faciendum quando beneficia, quæ permutantur, sunt in diuersis diocesis, vide o priam glossam in d. c. 1. de *rerum permutat.* in 6. verb. *collationem*, & ibi Domin. num. 19. & Francum, & alios, & formularium instrumentorum fol. mibi 334. vbi ponitur collatio ex causa permutationis.

Et t quidem sententia *glos.* est communiter approbata, quam sequuntur Bellamera d. *tract.* 1. p. qu. 5 & 5. par. *quest.* 3. pet. de Perusio 2. par. sub *ult.* *quest.* n. 27. alias 50. & 4. par. *quest.* 1. numero 43. alias 70. Gambarus in d. c. 1. numero 133. & seq. Rebuf. in *praxi. tit. de permutat.* numero 36. & de noua provisione numero 34. Gimond. d. tit. 5. c. 2. numero 21. & capit. 8. a numero secundo & Rosin. de *benef.* c. 34. ad si. Azor *supra* c. 29. g. 8. & c. 30. g. 1. & vide, quod dictum est *supra præced. par. capitul. primo. numero duodecimo.*

Et t an in permutatione beneficiorum iniquum, quod in valore coram Ordinario possit auctoritate ipsius referuari pensio, seu refundi pecunia ad coæquandos fructus, vide dicta supra 1. par. cap. 5. a numero 344.

Episcopo t vero inferior non potest permutationi auctoritatem præstare, *glos.* in d. l. *clera*, i. que dicit cum Hostien. in *sum. eodem tit.* quod Episcoporum est permutare, seu permutantibus auctoritatem præstare, & non inferiorum, sequuntur ibi Cardin. numero decimo quinto & Bonif. 32. Abbat. in d. l. *capit. questum*, numero quarto, dicens communiter receptum, & Francus in d. cap. 1. numero octauo, nono & vndecimo Feder. g. 22. & 32. Bellamera 1. par. *quest.* 1. & 7. & 2. par. *quest.* 6. numero quinto, pet. de Perusio 2. par. *quest.* 7. numero vigesimo quinto, alias 42. Gamb. in d. cap. 1. numero 122. Corrad. d. cap. 9. numero quarto, Gimond. d. tit. 5. cap. 2. numero decimo quarto & cap. 4. & cap. 5. numero vndecimo, Rebuf. in *praxi d. tit. de permutat.* num. 20. & in 3. par. *signatura*, verb. *necnon iuris patronatus*, numero quadragesimo secundo, Ioan. Nicol. Delphinus de *iure patron.* lib. 2. *quest.* 4. a num. 139. Rosin. de *benef.* cap. 10. numero decimo octauo & ca. 31. numero quinto, & Nauar. *cor.* 97. numero secundo, de *simon.* & Cerola d. *verb. renunciatio*, g. 4. Lessius de *iust.* & *iure lib.* 2. c. 34. n. 196. Azor c. 29. g. 4. *vers.* si *queras*.

Quamuis t Syluest. *verb. permutatio* 2. n. 2. & Angel. eodem *verb.* numero 5. dicant superiorem, cuius auctoritate fit permutatio non esse Episcopum, quando ad eum non spectat collatio, seu institutio, sed eum ad quem pertinet collatio, seu institutio, quod non est verum.

Nisi ille t inferior iurisdictionem haberet Episcopalem,

scopalem, seu quasi Abb. in d.c. *quæst.* 7. 4. Franc. in d.c. 1. n. 8. & 9. & ibi Gambar. n. 112. & 148 Corraf. d.c. 9. nu. 4. Gimon. d.c. 5. n. 12. Greg. Lopez in l. 2. tit. 6. par. 5. gloss. 6. & Flores *quæst.* 24. numer. 21. & Azor d. 9. 4. quicquid dicat Bellamera 1. par. 9. 2. aut id præscripserit, Rebus. d. tit. de permutatione 20. & Cechus d.c. 10. de benef. & pensio. n. 2. Lessius d. n. 196. Azor d. 9. 4. in fin. & Suarez d.c. 32. n. 14. admonens, vt alias receptissima sententia in praxi feruetur, licet sententia Angeli & Syluestri, sibi videatur valde verisimilis, & dicitur alias infra *ult. par. capit.* 2. à n. 71.

71 Vnde etiam Episcopus habens collationem, seu ius conferendi beneficium in aliena diocesi ex consuetudine, vel alio iure speciali non potest admittere resignationem illius, etiam ex causa permutationis, Rota decis. 6. de rerum permutat. alias 398. in nouis, & ibi Papaz, Abb. in c. cum ex iniuncto. in fi. de heret. & Corraf. d.c. 9. n. 3.

72 Requiritur tamen in permutatione consensus illorum, ad quos collatio, electio, seu præsentatio pertinet, quia ipsorum interest, quamuis Episcopus totum debeat expedire, gl. in d.c. 1. verb. collationem, & ibi Franc. nu. 6. 7. & sequent. gl. etiam in d. clem. 1. & ibi Cardin. nu. 12. & 16. & Bonif. nu. 33. 47. & 48. Abb. in d.c. *quæst.* 7. 4. Feder. 9. 19. 22. & 32. Bellam. 1. p. 9. 7. & 2. p. 9. 4. nu. 5. & 4. p. 9. 1. 2. 3. & 4. P. de Perusio 2. p. 9. 9. & *ult.* & 3. p. a. *quæst.* 1. usque ad 6. ex n. 33. alias 55. & 4. par. in prin. num. 42. alias 69. Probus in rubrica de rerum permutat. in 6. nu. 6. & 7. Gamb. in d.c. 1. nu. 110. 112. 118. & 121. Gimon. supra cap. 3. & c. 5. numero nono & cap. 7. numero 18. Rebus. d. tit. de permut. numero 20. & 21. Ioan. Nicol. Delphinus d. 9. 4. numero 142. & *seq.* & *quæst.* 14. numero 154. Rosin. c. 32. & Cechus supra, Lessius d.c. 34. n. 198. Azor d.c. 29. 9. 6. & 32. & Suarez d.c. 32. nu. 12. qui tamen num. 14. male ait executionem, & collationem remittendam esse ad inferiorem collatorem contra communem, & si permutatio fieret sine illorum consensu an sit nulla, vel annullanda, vide dicta c. præced. à n. 19.

73 Et an requiratur consensus omnium habentium eligere, præsentare, vel conferre, an vero sufficiat consensus maioris partis, vide Cardin. in d. clem. 1. numero 12. & ibi Bonif. nu. 47. & 48. Franc. in d. cap. 1. nu. 6. Feder. *quæst.* 20. & 21. Bellam. 2. p. *quæst.* 8. & 4. p. 9. 5. Pet. de Perusio d. 3. p. *quæst.* 2. & 3. Gamb. supra numero 117. Gimon d. tit. cap. 5. à numero decimo, & quæ tradunt Feli. Decius, & alij, in c. cum omnes de consue.

74 Nec tamen etiam vicarius Episcopi potest permutationes expedire, nisi mandatum habeat speciale, Bellam. 1. p. 9. 3. Gamb. in d.c. 1. nu. 116. Gimon. d. tit. 5. c. 2. n. 17. & *seq.* & Rosin. d.c. 10. n. 18. & c. 31. nu. 5. & Cechus d.c. 10. n. 2. Azor d.c. 29. 9. 4. cum communi: nec videtur sufficere, quod habeat potestatem conferendi, contra Calder. conf. 7. de rerum permutat. vt prædicti authores sentiunt.

75 Sed an tamen Capitulum sede vacante possit permutationi auctoritatem præstare, gl. in d. clem. 1. verb. conferantur, *vers.* quid de cap. putat, quod sic, cum hoc iurisdictionis Episcopalis, in qua tunc succedit, nisi beneficia illa, aut alterum illorum spectaret ad collationem, electionem, vel præsentationem Episcopi solius sine Capitulo, quia cum in talium beneficiorum collatione, electione, vel præsentatione, non succedat, neque etiam in consensu, quem necesse habet præstare collator, & c. ne vna via concedatur, quod a-

lia prohibetur, reg. cum quid lib. 6. si vero vna cum Capitulo haberet facere prædicta, cum Capitulum tunc possit conferre, eligere, vel præsentare, & vni, ne sede vacante lib. 6. poterit, vt Capitulum consentire, & vt Episcopus autorizare. Quam doctrinam glossæ sequuntur ibi Card. n. 17. & Bonif. licet cogitandum relinquat ex numero 34. & alij, Rota decis. 6. de rerum permut. in nouis, numero 2. Feli. in c. cum olim de maioriore, & obedi. numero 3. *vers.* ad 3. Prob. in d. rubrica de rerum permut. in 6. numero 4. Gamb. in d.c. 1. numero 114. Corraf. d. cap. 9. à numero 6. put. dec. 329. lib. 2. Cuchus in instit. maior. lib. 2. tit. 9. numero 39. & Cechus de benef. & pensio. capit. 12. numero secundo sub *vers.* quinto loco, Prosper de August. in addit. ad summam bullarum, Quarante verb. Capitulum sede vacante sub numero 1. 9. *quæst.* 4. limitat. dicens, posse interponere auctoritatem in beneficiorum permutatione, quando eorum collatio spectabat communiter ad Episcopum, & Capitulum, & quando beneficia pertinent ad collationem tertij, & Azor idem dicens d.c. 29. sub 4. *quæst.* Et conducit, quod ait Probus ad Monac. in c. cum in illis de præben. in 6. numero 62. *vers.* tu tamen. Et tamen tenenda est, quamuis Bellam. d. tit. tract. de permut. benef. 1. p. 9. 4. & cum eo Gimon. d. tit. 5. c. 2. numero decimo octauo & *seq.* dicant Capitulum sede vacante, non posse permutationes facere, etiam si ad suam collationem spectent beneficia. Et tamen quamuis Pavius de offic. & potest. Capituli sede vacante 2. q. 2. p. numero 19. & cum eo Rebus. in praxi, tit. de deuolut. numero 95. & Cerola in praxi 2. p. verb. Capitulum. 7. ab solute videantur velle Capitulum sede vacante posse admittere permutationes, etiam beneficiorum ad solius Episcopi collationem spectantia. Quamuis tamen etiam Imola in capit. de rerum permutatione, & cum eo Greg. Lop. in d. l. 2. tit. 6. p. 5. gl. 6. P. de Perusio 2. p. 9. 6. numero vigesimo tertio & vigesimo quarto alias 41. & 42. quem sequitur Cech. d.c. 10. numero secundo & capit. 2. *vers.* vicarius etiam, post Feder. 9. 36. quem sequitur Azor d. 2. p. lib. 3. c. 38. 9. 4. dicant Capitulum sede vacante posse recipere resignationes beneficiorum ad collationem solius Episcopi pertinentium ex causa permutationis, licet permutationem autorizare, & perficere non possit, sed si expectandus Episcopus, qui perficiat permutationem beneficiorum renuntiatorum in manibus Capituli: & si perficere illam nolit, per superiorem cogetur, vel redibunt renuntiantes ad eorum beneficia, arg. c. si beneficia de præben. li. 6. Quod impugnatur tamen Gambarus supra dicens, quod si Episcopus nolit permutationem explicare, isti non habebunt regressum ad primum beneficium, quod culpa sua amiserunt, renuuciando ex causa permutationis coram Capitulo, quod non poterat permutationem expedire, quamuis posset talem renunciationem admittere, sicut dicitur de beneficiis reseruat. resignatis ex causa permutationis coram Ordinario, quorum renuntiatio valet, quamuis ipse non possit permutationem expedire, Feder. 9. 3. Bellam. 1. par. 9. 8. & 7. p. 9. 4. Pet. de Perusio 5. p. numero quinquagesimo alias 83. Bonif. in d. clem. a numero nonagesimo quarto, circa quod vide dicta cap. præced. à numero 30.

Et tamen Capitulum sede vacante non posse conferre beneficia spectantia ad collationem Episcopi, vacantia per resignationem ex causa permutationis, fuit dictum in causa Abul. parochialis de la Calcada 22. Iun. & 24. Oct. 1584. coram D. Blancheto, vt in decisionibus supra adductis 5. p. c. 5. n. 92. & 93.

Existimo, et tamen quod si Episcopus admittit resignationem, ex causa permutationis de beneficiis ad eius collationem spectantibus, & antequam conferret decedere posset Capitulum sede vacante, seu eius vicarius illa compermutantibus conferre, ex Millis in rep. verb. Capitulum vacante sede, quia potest, nam in isto casu, praecessit iam consensus Episcopi, ad cuius collationem beneficia spectant, & ex alia parte collatio est debita compermutantibus ex dict. capite 1. de rerum permutat. in 6. & Clem. 1. eodem tit. & sic necessaria, in qua succedit Capitulum sede vacante, ut dictum est dict. capit. 7. 5. p. a nu. 54.

82 Nec etiam si Episcopus potest permutationem expedire, si beneficia sunt reservata, quorum permutationi solius Papae auctoritatem interponit, Rota decis. 1. de rerum permutat. alias 23. in nouis, Feder. 1. 9. a n. 1. Bellam. 1. p. 9. 6. ubi loquitur in Legato de latere, & quast. 8. & 3. p. quast. 1. & 7. p. quast. 4. Pet. de Perusio 2. p. quast. 1. & 2. ex numero decimonono, alias 32. & 5. par. numero quinquagesimo alias 83. Bonif. in d. Clem. 1. a numero sexagesimo sexto & nonagesimo quarto, Felin. in capit. in nostra de rescript. numero duodecimo Corraf. dict. capit. 9. numero quarto, Gimon. d. tit. 5. capit. 2. numero sexto & capit. 3. Aeneas de Falcon. de reservatio. 4. quast. 3. effectu, Cassad. decis. 1. de rerum permutat. Mandos. dicens esse communem opinionem reg. 1. Carcell. quast. 13. & Granutius dicens illud pro constanti tradi, ad Simon. de reservatio. quast. 42. numero secundo & quast. 46. numero quarto, qui dicunt permutationem reservati beneficii, siue generaliter, siue specialiter, coram Ordinario fieri non posse, & fuit resolutum in vna Ilerden. coram Domino Ioann. Paulo de anno 1545. in qua omnes domini conveniunt, quod beneficium reservatum non poterit permutari in manibus Ordinarii, ut per Puteum decis. 262. lib. 2. & est consilium Cald. 3. de rerum permutat. & sequitur Azor lib. 7. capit. 29. quast. 10. & Tuschus conclus. 307. P. & novissime Mantica de tacitis, & ambiguis conventionibus lib. 25. tit. 9. a numero duodecimo.

83 Pro quo allegatur text. in extrauag. execrabilis, vers. inibentes, ibi, Vel circa illa per medium permutationis, & c. de preben. Sed meo videri iste text. non multum facit, nam beneficia, de quibus ibi antequam vacent, ut ibi, non cadunt sub reservatione, cum sint incerta, quamvis glos. Cencelini ibi, verb. permutationis in extrauag. Ioan. 22. velit beneficia, de quibus ibi etiam vacatura esse per reservationem affecta, & tamen Papa ibi specialiter voluit, ut non possent permutari: nos autem agimus de beneficiis reservatis plenius, de quorum permutatione agunt ea obtinentes, & vide Cosmam in pragmatice sanctione, tit. de collatio. 8. item insuper, verb. disponere.

4 Vera et tamen est doctrina ea ratione, quia de beneficiis reservatis Papae inferior non potest se intromittere, nec illa conferre, c. 2. de preb. in 6. cum aliis, ut in d. dec. 1. quamvis in beneficiis reservatis in specie vigore huius reservationis non impediri permutationem, posse probabiliter defedi, cum Azone de Ramengis, contra omnes teneat Gambarus in d. c. 1. ex num. 33.

85 Post resignationem et autem, quae in permutatione debet intervenire a superiori admissam, requiritur collatio ipsorum beneficiorum sic vacantium: Bonif. in d. Clem. 1. nu. 17. P. de Perusio 4. p. nu.

42. alias 65. Lefsius d. 10. c. 34. nu. 197.

Sed et an sufficeret, si praesentibus s. permutare volentibus, & petentibus renunciationem admitti, & collationem hinc inde fieri, Episcopus dicat placet nobis, & permittimus, Feder. 7. 27. ait, quod licet de subtilitate iuris possit sustineri ista brevis locutione verborum videri illos renuntiasse, & Episcopum acceptasse, & contulisse ad istam hoc de iur. c. de vulgari, tamen tutius, & securius est, ut etiam consulat Hostien. in c. ex ore de his que fiunt a prel. quod fiat expressa renunciatio, & collatio, ex d. Clem. 1. & quod sic servat consuetudo, sequuntur Pet. de Perusio 4. p. 2. 9. nu. 45. alias 71. & 72. Gimon. d. 11. 5. c. 5. nu. 17. & Ioan. Nic. Delphinus d. 11. 2. de iur. patr. nu. 155.

Et hoc esse verum etiam de subtilitate iuris, tenet Alex. de Sintilla relatus per Bellam. 3. p. 92. Nam illo modo non datur vacatio, quae in permutatione intervenire debet, quia licet isti petere admitti renunciationem, nondum supponitur admissa per Episcopum (seu potius nondum supponitur facta) & sic non vacabant ad cap. quidam de renuntiat. ubi quod petito licentiae cedendi non est cessio, & c. Quod mihi et placet, licet Bellam. ibi censet de 88 veritate iuris per talium verborum breue compendium fieri permutationem, quoad renunciations, & collationes, arg. c. beneficium de regul. in 6. & quae notat Inn. in d. c. ex ore 1. gl. qui tamen fatetur cum Hostien. & Fed. quod ad tollendas difficultates, quae contrarietate opinionum occurrere possunt, consultus est ante factum, quod omnia expresse fiant. Nec placet, quod post haec dicit Gonzalez glos. 1. 4. a n. 43. ex Rota de is. 16 sub nu. 6. de rerum permutat. in antiq. & aliis, quod admissio resignationis ex causa permutationis continet in se tacitam collationem, & c. quod etiam ait gl. 15. §. 2. a 57.

Aduertendumque est, quod cum coram Papa fit permutatio, debent permutantes de aliis beneficiis obtentis mentionem facere Rotam decis. 5. de rescript. & 12. de preb. in antiq. alias 593. quae ait ita observare sacrum Palatium, & ad idem est decisio Rotae 15. de rerum permutat. in antiq. alias 722. quae ait ita tenere Rotam, sequuntur Bell. 3. p. quast. 2. ex numero 10. dicens curiam id servare, Felin. in d. cap. in nostra cor. 13. nu. decimosextio, Rebus. d. tit. de permutatione, numero 34. & 35. & Corraf. d. c. 9. num. 8. Azor d. lib. 7. c. 29. q. 27.

Et similiter erit faciendamentio de qualitatibus beneficii, alias de iure, vel stylo exprimentus, Lapus in d. c. 1. de rerum permutat. in 6. & ibi Gamb. nu. 138. & seq. & Azor.

Et idem et erit in permutatione facta coram Legato, ex c. 1. de offic. Legati in 6. & Cl. 2. de officio ord. ut sentit Rota d. dec. 15. ibi, Si fiat in manib. aliquis non ordinarius, & tenent Bell. & Azor supra.

Quamvis et Feder. 9. 18. & conf. 70. indistincte teneat in permutatione non esse necessarium facere mentionem de obtentis, nec de qualitatibus beneficii, etiam coram Papa, & Legato, salvo stylo Curiae, quia hic non est impetratio, nec collatio simpliciter facta, sed ob causam permutationis, & non additur beneficium beneficium, sed vnum in locum alterius subrogatur, sequuntur Francus in d. cap. 1. numero 13. Gimon. d. tit. 5. capit. 13. ad fi. & Ioan. Nicol. Delphinus d. lib. 2. quast. 17. num. 159. & quando permutatio fit propter utilitatem, vel necessitatem Ecclesiarum, Pet. de Perusio 4. par. 9. 4. ex numer. 48. alias 79.

Curationi respondetur et esse impetrationem, & collatio.

collationem noui tituli, licet ex causa permutationis, quod satis est.

95 Nec obstat talia ratio, ex qua Federicum sequuntur Domin. in *dist. cap. 1. numero 25* & Villadiego de *legato 9. q. 1. p. n. 31.* & Gambarus de *offic. legati lib. 3. n. 39.* quod in permutatione collatio non est gratiosa, libera, & voluntaria, sed necessaria &c Nam respondetur, quod licet admissa renunciatione, ex causa permutationis collatio sit necessaria, & debita compertantibus, tamen admissio non est necessaria.

96 Ex tamen ratione Domin. obiter videbatur inferri, non esse necessariam mentionem obtentorum in prouisione de parochiali, quæ à Papa fit ei, qui in concursu est electus ab ordinario, & significauit in tempore, iuxta constitutionem Pij V. nam ex Concilio *sess. 24. c. 18. de reformat. ibi: Atque illi, & non alteri, est illi debita collatio.*

97 Sicut tamen etiam in institutione presentati facta à Papa, non est necessaria mentio obtentorum, non solum ex eo, quod presentatus nil petit, sed patronus cum presentat, ut tenuit Rota *decis. 350. p. 1. diuersorum, sed etiam quia institutio est debita presentato, &c.*

98 Nihilominus tamen in prouisione parochialium praxis, consuetudo, & stylus videtur habere contrarium.

99 In permutatione tamen vero facta coram Ordinario, non est opus facere mentionem de obtentis, sicut nec in alia prouisione ab eo facta, *dist. Clem. 2. ita Rota decis. 15. Lapus, & Felinus supra, Corraf. dist. cap. 9. numero 8. & Menoch. de arbit. lib. 2. casu 201. numero 150.*

100 Tandem, quia tamen superioris autoritas, & presentati fraudis suspicionem tollit, nec delictum presumendum est, permutationem non in fraudem, sed ex honesta affectione processisse credendum est, *Franc. in d. cap. 1. numero 12. Rota decis. 8. numero 4. de procurator. in antiqu. P. de Perusio 1. p. q. ult. numero 18. alias 31. Decius conf. 210. numero 5 Corraf. d. cap. 9. numero 10. & Menoch. de presumpt. libro 6. presum. 78. num. 4.*

101 Nisi tamen in contrarium urgeant coniecturæ, ut per Abb. in *cap. quia verisimile de presumpt. & ibi Felin. numero primo & reper. ipsius Felini, verb. permittens beneficium tenet, Franchus in d. cap. primo, numero 12. & DD. in cap. secundo de renunciat. in 6. & ibi Probus ad Monach. Bellamera dist. tractatu de permutatione benef. 2. par. quæst. 2. Gambar. in d. cap. 1. 4. notab. ex n. 18. Decius dist. conf. 210. numero quinto, Selua de beneficio. 3. p. quæst. 18. numero 2. Rebuff. in praxi, tit. de permutatione à numero 42. Corraf. d. numero decimo, Ioann. Nicol. Delphinus. d. lib. 2. numero 138. Iul. Clar. lib. 5. receptar. sententiar. §. si. q. 73. num. 7. Mascard. de probatio. conclus. 178. & 1175. Menoch. d. presumpt. 78. Flam. Paris. de resignatione benefic. libro 12. q. 5. numero 20. & lib. 13. q. 4. a num. 5. ad 15. Azor d. c. 29. q. 15. & 30. & Mantica de tacitis & ambiguis conventionibus lib. 25. tit. 10.*

102 Circa quod ego aduerto tamen coniecturas istas, quas adducunt Dd. citati militare respectu expectantium, quando erant expectatiuæ, ut recte aduertit Menoch. supra numero secundo, ubi ait, quod quando facta est renunciatio, vel permutatio beneficij auctoritate superioris, & de nullius præiudicio agitur, quippe nullus adest expectans primum vacaturum, renunciatio, vel permutatio non præsumitur fraude facta. Nun autem cum non adsint expectantes, ex 2. Tom.

pectatiuæ enim sunt sublata à S. Concilio Trident. *sess. 24. de reformat. cap. 19.* istæ coniecturæ fraudis permutationum videntur cessare.

CAP. V.

De vacatione per assecutionem alterius.

SUMMARIA:

Pro intelligentia materia de incompatibilitate beneficiorum & vacatione vnius per assecutionem alterius, de qua est copiosus tractatus Hoieda, sumi consideranda, & distinguenda quatuor tempora, ante Concilium Trident. cum Doct. relatis, n. 1.

Primum tempus est ante Concilium Lateranen. sub Alex. III. & tunc obtinenti duo curatæ, vel dignitates, vel alias incompatibiles, dabatur optio, & non vacabat primum ipso iure per assecutionem alterius, nec priuabatur secundo, n. 2.

Secundum tempus est d. Concilij Lateran. sub Alexan. III. in quo fuit prohibitum, ut nullus diuersas dignitates, & plures Ecclesias reciperet, alioquin priuaretur secundo, &c. n. 3.

Improbatur Quintanaduennas dicens cap. referente, & cap. præterea de præben. non esse ante, sed post dist. Concilium Lateranen. numero 4. & 5. & cap. eam te de ætate & qualitate, in quo fundatur, explicatur, num. 6.

Tertium tempus Concilij Lateran. sub Innocen. III. in quo statuit, quod si habens beneficium curatum, aut personatum, vel dignitatem, reciperet secundum, ipso iure vacet primum, & si illud retinere, contenderit, etiam secundo spoliatur per sententiam, numero 7. Et idem in officijs, & in beneficijs regularibus curam animarum habentibus, & in dignitatibus regularibus, etiam manualibus, ac in vicariis perpetuis, num. 8.

Improbatur Quintanaduennas dicens, quod si in varijs Ecclesijs plures aliquis dignitates consecutus sit, non amittet priorem ipso iure, ex cap. de multa &c. num. 9.

Quartum tempus extrauagantis execrabilis. de præben. in qua statuitur, quod recipientes secundum beneficium curatum, aut dignitatem, personatum, seu officium, primum, quod ipso iure vacat, absque mora coram Ordinario dimittere debeant, verbo, & facto, &c. alioquin ex tunc sint ipso iure secundo priuati, & ad sacros Ordines, & beneficia inhabiles, numero 10.

Ante ista quatuor tempora possunt notari alia tria cum Quintanaduennas, numero 11. Primum ex Concilio Calcedonen. de quo in cap. clericum 21. quæstio. 1. numero 12. Secundum, ex Nicæna synodo 2. seu 7. generali, de qua in cap. 1. 21. quæstio. 1. numero 23. Tertium, ex Concilio Urbani II. Placentie, de quo in ca. sanctorum 70. dist. ubi titulorum pluralitas generaliter prohibita est, numero 14. Antiquius enim nemo poterat ordinari, sine titulo certæ Ecclesiæ, seu beneficii, in qua Ecclesiastica munia personaliter obiret, numero 15.

Cum postea ex generali consuetudine in beneficijs simplicibus requireretur ministerium, seu residentia personalis, consequenter variatum est circa pluralitatem beneficiorum, & secuta sunt prædicta